

живота. Не изостају ни љубавне песме. Оне су, код песника свештеника, сасвим разумљиво, алегоричне и симболичне. Па ипак су му због њих замерили. Нама је данас непојмљиво како су католички свештеници у Грегорчићевој чедној љубавној поезији успели да пронађу нешто „нечисто“. Нарочито је лепа његова алегорична песма „Моћ љубави“ („Моч љубезни“), у којој се опева љубав мора према месецу, изражена у плими и осеци, и која се завршава стиховима:

„Кад тако студена вода љуби
Ој, како ће љубити топло срце!“

Млади и рано преминули чешки научник Доминик Стшибрни, који је дао најбољу студију о Грегорчићу, каже између осталога и ово: „Словеначка књижевност има сјајних песника и већих уметника, али је на свету мало тако истинских, искрених и топлих лиричара као што је Симон Грегорчић. Сваки Словенац чује унутрашњи глас његових стихова и разуме га; тај глас је неизмерна љубав према народу и дубока забринутост за његову будућност. Срећан је народ који је имао тако ватренога и брижнога сина, и срећан је песник коме сав његов народ одговара са захвалношћу и разумевањем“. Суд Доминика Стшибрни, који је уопште био необично загрејан Грегорчићевом поезијом, има, можда, мало и претераности, нарочито у односу Грегорчића на светску књижевност. Ипак, у његовим речима има и много истине, јер утисак који остаје кад се прочитају четири свеске Грегорчићеве поезије, није далеко од ове оцене. То нарочито важи за прву свеску и за неке „Предсмртнице“. Читалац оставља поезију овога свештеника — песника са осећањем да су то песме рођенога лиричара и искренога уметника, чија душа не зна за границе које му је наметнула црква, позив, образовање и философски системи. Грегорчић пева своје философске, козмичке, религиозне и рефлексивне песме не зато што га је на то побудила лектира, васпитање или конфесија, већ зато што је сам доживео истину коју у њима саопштава. Духовничке, етичке и дидактичне песме су код њега не знак професије, већ развојни резултат душевнога и моралнога пораста. Он пева родољубиве и политичке песме не зато што је то захтевао дух времена, већ